

[Axel Sørensen.]

resten står tomme og forladte. Såvidt vides agter man nu at underlægge gårdene hærens bygningstjeneste i Viborg, således at der skal ske en bortforpagtning af gårdene fra 1. april for at opnå en bedre økonomi, da den i de senere år har været noget vanskelig.

Dette foranlediger mig til at stille den højtærede forsvarsminister nogle spørgsmål. For det første: Vil man i fremtiden lade bortforpagtningen foregå på samme måde, ved at der kun kommer 4—5 forpagtere i betragtning, således at ca. 20 gårde skal stå tomme? For det andet: Er det på forhånd billiget, at de driftsledere, der under besættelsestiden blev antaget, skal fortsætte som forpagtere, eller vil forsvarsministeren bidrage til, at de tidligere ejere kan opnå forpagtning af de enkelte gårde hver for sig? Det er spørgsmål, der har meget stor aktuel interesse for de tidligere ejere. Disse måtte under besættelsestiden tvangsmæssigt fraflytte deres hjem — i mange tilfælde slægts- og familiegårde —, fordi de af nationale grunde ikke fandt det rigtigt at fortsætte som lønmodtagere af besættelsesmagten. Af den grund skulle de ikke så gerne nu overses, når der er tale om, at de kunne komme tilbage.

Jeg håber, den højtærede forsvarsminister vil give et klart svar på de af mig stillede spørgsmål.

Forsvarsministeren (*Rasmus Hansen*):

Som det vil være ærede medlemmer af det høje ting bekendt, er en række af randarealerne på de af tyskerne anlagte flyvepladser udnyttet til landbrug og administreres af statens jordlovsudvalg. Denne landbrugsdrift igangsattes straks, da indenrigsministeriet efter krigen overtog pladserne, og fortsatte, da krigsministeriet fik administrationen, med de ændringer, der af økonomiske og andre hensyn ansås for nødvendige.

For Karup flyveplads's vedkommende, som blev overtaget af krigsministeriet 1. januar 1947, tilvejebragte ministeriet i forbindelse med jordlovsudvalget en fast ordning, der gik ud på en række bortforpagtninger af de mindre landejendomme, medens Grove Hedegaard skulle drives af en bestyrer under jordlovsudvalget. Krigsministeriet har imidlertid forbeholdt sig, at Grove Hedegaard skal bortforpagtes, såfremt det måtte vise sig, at den omtalte ordning måtte give underskud. For Tirstrup flyveplads's vedkommende er forholdene bragt i orden ved bortforpagtning. Ved disse tidligere bortforpagt-

ninger har man såvidt muligt taget et naturligt hensyn til ønsker fra tidligere ejeres side.

Hvad angår de andre flyvepladser, var en fast ordning endnu ikke tilvejebragt ved dette års begyndelse, men jorden drives væsentligst fra forvaltergårde under statens jordlovsudvalg. Da det imidlertid har vist sig, at denne driftsmåde, ved hjælp af bestyrer og forvalter, ikke har været rentabel, besluttede jeg i februar måned i år, efter at der var ført forhandlinger med statens jordlovsudvalg, at denne ordning skulle ændres, således at driftsbestyrerområder m. m. bliver nedlagt og man går over til en bortforpagtning af samtlige arealer, som *kan* bortforpagtes. Det er det, der for tiden er i gang, og de forskellige bortforpagtninger har været udbudt i dagspressen, således at altså også tidligere ejere af skødeklausejendomme har haft adgang til at fremsætte deres ønsker.

Ved denne bortforpagtning vil det også i alt væsentligt blive jordlovsudvalgets stilling til spørgsmålet, der bliver afgørende for, hvem forpagtningen, alle forhold taget i betragtning, vil blive tildelt.

Krigsministeriet har henstillet til statens jordlovsudvalg, at der — i den udstrækning det kan ske — tages hensyn til eventuelle ønsker og ansøgninger fra tidligere ejere af skødeklausejendomme, og jeg håber, at denne henstilling, som jordlovsudvalget således har fået fra krigsministeriet, vil være tilfredsstillende for det ærede medlem hr. Axel Sørensen.

Axel Sørensen: Jeg takker for den højtærede forsvarsministers svar, selvom det ikke var fuldstændig klart. Der forlyder nemlig noget om, at man vil foretage bortforpagtningen af disse ret store arealer — på omkring 170—200 tdr. land —, således som de nu drives dernede, og det vil stille sådanne økonomiske krav til de tidligere ejere, at de vanskeligt kan opfylde dem. Derfor har det været deres ønske, idet de er indforstået med, at de kun kan få gårdene i forpagtning, at de hver især må få tilbage i forpagtning den af dem tidligere ejede gård på de betingelser, man så iøvrigt vil opstille.

Rent kommunalt set vil enhver kunne forstå, at det i en fattig kommune som Randbøl kommune har stor betydning, at disse gårde bebos. Og her i tinget, hvor man jo er indforstået med, at jorden skal fordeles på de flest mulige hænder — hvad vel også bør gælde i dette tilfælde —, vil man forstå, at hvis man foretager en bortforpagtning af